

Dag 1

RECHT VAN DE GEVANGENE

WE LEZEN

Hebreeën 13:3

OVERDENKING

In Hebreeën 10:33-34 lezen we hoe de ontvangers van deze brief solidair waren met mensen die gevangen zaten. Hoe ze daarin meeleefden. Nu worden zij opgeroepen dit opnieuw te doen. Blijkbaar is er op het moment van schrijven weer sprake van vervolging, van dichtbij of veraf. De schrijver roept de ontvangers op om achter mensen in gevangenschap te gaan staan omdat alle gelovigen één zijn in Christus en samen het lichaam van Christus vormen. Als één gelovige lijdt, lijden alle gelovigen mee. (1 Korintiërs 12:26)

Dit gedeelte doet vandaag ook een oproep aan ons om mensen die in gevangenschap verkeren (of hun familieleden) niet te vergeten of te veroordelen. We zijn immers als mensen aan elkaar gegeven. Blijf denken aan en bidden voor hen.

Ik weet niet hoe jij denkt over mensen in detentie. We horen wel over mensen die dankbaar zijn als iemand die iets ergs heeft gedaan wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf. Dan voelen ze opluchting, vooral als het gaat om iemand die is veroordeeld voor een ernstig delict. Toch geldt voor veel mensen die in de criminaliteit belanden dat zijzelf ook niet blij zijn met wat ze gedaan hebben of met waar ze in terechtgekomen zijn. Voor sommigen geldt dat zij gevangen zijn geraakt in de criminaliteit.

Op eenzelfde manier zijn mensen die worstelen met verslaving of andere problemen ook gebonden. Zij ervaren ook een vorm van gevangenschap. Gevangenschap kan dus verschillende vormen aannemen. Tegelijkertijd is de vraag wat er plaatsvindt als iemand weer vrijkomt. Is alles dan opeens goed? Hoe kunnen wij als mensen daarin nog goed voor anderen zijn? Geloven we als

christenen niet dat iedereen een tweede kans verdient? Dat een mens werkelijk een ommekeer kan maken in zijn of haar leven?

De Bijbel roept ons ook op om mensen die gevangen zitten te bevrijden. Dat gaat niet over mensen helpen ontsnappen uit de gevangenis. Maar wel over mensen helpen los te komen van wat hen ten diepste gevangen houdt. En daarmee spreekt de Bijbel ook over mensen die dingen hebben gedaan die we liever niet zien. Mensen die voor ons gevoel terecht in de gevangenis zitten. Want God vindt het belangrijk dat we juist hen niet in de steek laten. Dat we ook in hen onze naasten zien.

Het gaat uiteindelijk in de Bijbel over de ziel van mensen. De vraag is of we mensen opgeven of we hen proberen te helpen een nieuwe weg in te slaan, naar een leven op de weg van Jezus.

WE BIDDEN

Trouwe God, U bent een God die ons niet loslaat. Ook niet als ik me bevind in moeilijke omstandigheden. Leer me om niet te oordelen over anderen, maar om te kijken met Uw ogen. Geef mij hart voor gerechtigheid én genade, en laat mij aanwezig zijn bij hen die vaak worden vergeten. In Jezus' naam. Amen.

WE OVERDENKEN

- Waarom zou God het belangrijk vinden dat jij je bekommert om gevangenen?
- Hoe denk jij over mensen die gevangenzitten?
- Heb jij wel eens voor gevangenen gebeden en hoe was dat?
- Heb jij wel eens in een situatie gezeten waarin je niet zelf mocht bepalen of je ging eten of ging slapen? Hoe voelde dat?